

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

השבת של רבי נחמן מאומן מברסלב

וידו אחזת בעקב עשו ... (בראשית כה, כז)

... בעקב דייקא, כשיתגבר עשו בסוף הגלות בעקבות משיחא, וירצה לדרס בעקבו על ראש ישראל, בבחינת: הגדיל עלי עקב, אז דייקא "וידו" בחינת אמונה בחינת תפילה, בחינת: ויהי ידיו אמונה וכו' - פרישן בצלו, אוחזת בעקבו להפילו ולהשפילו על ידי זה, כי אין כוחנו אלא בפה, לתפוס אמונות אבותינו, לצעק אליו יתברך מכל מקום שהוא (לקוטי הלכות - הלכות יין נסך ד' - כ"ה).

כי ציד בפיו ... [ששאל את אביו האיך מעשרין תבן ומלח]

(בראשית כה, כח)
אי אפשר לילך בדרך צדקה וחסד חינם לבד, כי אם כן לא יעשה כלום חס ושלוש, רק אדרבא, יעשה מה שלבו חפץ, חס ושלוש, ויסמוך על חסדי ה' ואין זה דרך התורה הקדושה. אבל גם לילך בדרך משפט לבד גם כן אי אפשר, כי אין העולם מתקיים על-פי מידת הדין לבד, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, וכמו שרואין בחוש שהרבה נפלו ונתרחקו על-ידי רבוי המשפט והדין יותר מדי שהחמירו על עצמן הרבה עד שאמרו בלבבם שאפס תקוותם, חס ושלוש, לפי רבוי עוונותיהם וקלקוליהם ופגמיהם העצומים. ואם כי אמת שפגמו וקלקלו הרבה, אף-על-פי-כן צריכין לבטח בחסדי השם ורחמיו, שאינם כלים לעולם שעדיין עדיין יש תקוה בכל יום ובכל עת ובכל שעה כל ימי חייו אפילו אם הוא כמו שהוא, כי חסדי השם לא תמנו וכו'.

תולדות

בשורשו רחוק מפרנסה גשמית, כי חלקו רק תורה ומצוות בחינת הארת הרצון שהוא הפך עשיה גשמית. ובאמת לעתיד כשיבוא משיח במהרה בימינו לא יעסקו ישראל בשום עסק, כי יתקיים: "ועמדו זרים ורעו צאנכם וכו'". ועל כן אם היה יעקב נכנס ליצחק בלי לבושי עשו והיה מבקשו שיברכו שיתן לו ה' יתברך שפע והצלחה בעסקי פרנסתו לא היה יצחק מרצה לזה, כי היה אומר לו: למה לך לחשב פרנסה כלל, כי אתה צריך רק לעסק בתורה ותפלה ופרנסתך תהיה נעשית על ידי אחרים. והם צריכים לבקש על פרנסה כדי להחזיק אותך, כי זה עיקר התכלית שלהם, אבל אתה צריך להיות רק יושב אהל. ולבלי לחשב שום פרנסה כלל כמו שיהיה לעתיד באמת שיתקיים: "ועמדו זרים ורעו צאנכם וכו'", וכמו שאמר רבי שמעון בר יוחאי: אפשר אדם חורש בשעת חרישה וזורע בשעת זריעה וכו' תורה מה תהא עליה? אלא בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית על ידי אחרים, כי יצחק רצה שיתנהג העולם תכף כמו שיהיה בסוף כשיבוא משיח במהרה בימינו (אמן) ... (לקוטי הלכות - הלכות ערב ג' - כ"ב).

סיפור

(מספר כוכבי אור)

... נמצא במגלת סתרים זה המעשה, מעניין ספר אליים. והוא ספר יקר מאד שחברו איש אלקים רבי יוסף קאנדיא ז"ל. בימיו נתקבצו חמש מאות תלמידים מפלגי תורה, והתחילו ללמד בספרי חקירה ובמורה נבוכים עד שנתפקרו וכפרו באלקים חיים, ואמרו שהעולם וכו' ואין השגחת אלקים על העולם חס ושלוש. ויבאו כל התלמידים הנ"ל להצדיק רבי יוסף קאנדיא ז"ל שגם הוא יסכים עמהם על הדבר הרע הזה. והצדיק הנ"ל כששמע הדבר הזה אחזתו פלצות. והתחילו להראות ראיות ולהתווכח עמו, ולא היה יכול להשיב מדבר הזה. ויען ויאמר להם תנו לי איזה זמן ואשיב אתכם. ויתנו לו איזה זמן והלכו להם. והצדיק הנ"ל שלח אגרות לכל הרבנים הגדולים שיבאו אליו מהרה. ויבואו אליו. ויספר להם הדבר הנ"ל, ויתפללו כלם אל ה' ויצומו לילה ויום, וגם הצדיק הנ"ל נפל על פניו ארצה שלשה ימים ושלוש לילות לחם לא אכל ומים לא שתה. אחר השלשה ימים ויקם מהרה מעל הארץ, ויאמר: "עת לעשות לה' הפרו תורתך", ויקח עט סופר בידו ויכתב בלי מרגוע לא אכל ולא שתה לא למד ולא התפלל רק כתב בעט סופר, ויחבר את הספר הנ"ל הנקרא ספר אליים, ואחר כך כשבאו כל התלמידים ויקח את הספר הנ"ל ויתן בידם. ועם הספר הזה נצח אותם (כי שם יש כל החכמות וראו חכמתו ואף על פי כן מאמין כן נראה לי) ונעשו כלם צדיקים גמורים.

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... ברוך השם, אנחנו עם אחד, עם אחד שקבלנו התורה עלינו ועל דורותינו, קבלנו התורה והמצוות. אהה! מה שזה... השם יתברך הוא מרחם עלינו אף-על-פי שאנחנו כמו שאנחנו, הוא מרחם עלינו, הוא מוחל לנו עוונותינו, על התאוות, יום כפור - הוא מוחל לנו. חלילה וחס לולא זאת היינו כבר אבודים. השם יתברך ירחם עלינו וינקה אותנו, אנחנו לא נקיים, אבל השם יתברך רחמן כזה שהוא ינקה ויטהר אותנו מכל מיני טומאות, מכל מיני עוונות, מכל מיני תאוות, הוא יוציא אותנו מכל רע.

ורבקה שמעת בדבר יצחק ... (בראשית כז, ה)

כי רבקה ידעה כל זאת היטב שעשו הוא רשע גמור וכוונתו להרע, על כן שלחה את יעקב לקבל הברכות ברמאות מאביו, כי יעקב הצדיק אי אפשר לו לקבל הברכות שהם שפע הפרנסה בעולם הזה כי אם על ידי רמאות הזאת שמכרח להלביש את עצמו בבחינת עשיה גשמית שהוא בחינת עשו כדי שיוכל לקבל פרנסה. וזהו שהלבישה אותו בלבושי עשו ולא הכירו, כי היו ידיו כידיו עשו אחיו שערת ויברכהו, כי באמת יעקב

ר' ישראל בער אודסר
מנ י' אייניק טאגה 1933

ברוך השם, השם אלקינו השם אחד. מה שיהיה בעולם.. רק אנחנו עם ישראל, רק לישראל יהיה תיקון, אנחנו מאמינים בתורה ובצדיקים, אבל הגויים לא מאמינים בתורה ולא בשום דבר, הם עומדים בחוץ כמו עכברים, כמו כלבים וחתולים, חיות. הם לא בני אדם. הבהמה יש לה רחמנות! היא יודעת מהתורה? מי הם? עכבר, עכברים, הם לא בני אדם. בני אדם - רק אנחנו, עם התורה, אנחנו הבני אדם. אין בני אדם - רק אנחנו! נו, צריכים לאכל בשביל שיהיה לנו כח, צריכים סעודה המפסקת. ברוך השם...

אני נולדתי בארץ ישראל בטבריה לפני מאה שנים ויותר, אני זוכר עכשיו כמה היה לנו פחד מן הגויים, הם רצו להרג' להשמיד ולאבד אותנו ואת זרענו. עד היום אני מתפלא מאד איך קָלנו חיים. אני זוכר שהאמא לא היה לה מה לאכל וגם הילדים הקטנים לא היה להם חלב, לא היה להם במה לחיות. אנחנו היינו ילדים קטנים, לא יודעים מה זה מלחמה, והם היה להם כל מיני נשק, כל העולם נתנו להם נשק, הצרפתים והאנגלים, כלם נתנו להם נשק ואנחנו לא היה לנו מי שיתן לנו ולא היה לנו נשק. אוי ווי, אוי ווי, שזה פחד איך שהיינו נאבדים כמו בעלי חיים, לא ידעו איפה לברח, מה אפשר לעשות עם ילדים קטנים?

היה פחד גדול מן הגויים עלינו ועל זרענו ועל כל היהודים, אינני יודע איך אני הייתי חי בפחדים כאלה, בפנים כאלה. האבא והאמא ואני, אנחנו קָלנו לא היה לנו לא לחם לאכל ולא לשתות ולא כלום. אנחנו היינו בצרה גדולה, אנחנו זורענו ומשפחתנו, קָלנו היינו נאבדים לגמרי, כי איך אפשר לבטל רוצחים כאלה? והשם יתברך רחם עלינו, אנחנו זורענו נצלנו! מה שראינו שהשם יתברך עושה עמנו ועם הגויים, לא היה שום תקוה איך להנצל דרך הטבע מן הגויים, המשטר היו חזקים כל-כך, גבורי-כח, והיה להם נשק הרבה, ואנחנו לא היה לנו כלום, היינו ילדים קטנים שלא יודעים ללחם, היינו כמו מתים. והם כלם נאבדו, ואנחנו חיים וקיימים! איך נצלנו מן הגויים! ילדים קטנים יודעים ללחם! מה זה! והשם יתברך רחם עלינו ועושה עמנו נסים ונפלאות כאלה.. והיה להפך, אנחנו נשארנו והם נאבדו עם הנשק שלהם. כן, הם נפטרו, רק אני נשארתי לבדי, לא היה לי לא לחם ולא בגד, וברוך השם אני חי, אני יהודי, אני חי. אני זקן יותר ממאה שנה, אני חי והם נאבדו...

השם יתברך הציל אותנו מכל הגויים, נפל עליהם פחד והם נפלו ונפלו. אינני יודע איך נפלו, הם נפלו ונאבדו. ראינו נפלאות כאלה.. נסים ונפלאות. השם יתברך עשה עמנו נפלאות גדולות כאלה שלא רואים, שאמהות וילדים קטנים שנולדו, בני חדש, בני שני חדשים, נצלו מן הגויים. ככה היה כמה פעמים בכל דור ודור, שהשם יתברך עשה עמנו נסים כאלה שהגויים נפלו עלינו ואנחנו נצלנו מהם, מהנשק שלהם. כלם, כל העולם, כל הגויים, כלם רוצים לאבד אותנו ולהשמיד אותנו, ורואים גדלת השם, נסים גדולים. היה לנו כל טוב מעצי-זית, היה לנו אש ומים, הכל. חתיכת לחם וכמה טיפות שמן זית ואנחנו זורענו חיים וקיימים, והם אין להם כלום. גם עכשיו הגויים, הערבים, היה להם בתים ועזים וכל מיני בהמות, היה להם חלב, חמאה, היה להם כל טוב, ואנחנו לא היה לנו כלום. כל הבתים כלם היו שלהם, וכל אשר להם - אנחנו ירשנו אותם, לקחנו את זה, עכשיו הכל שלנו. אין להם לא עזים ואין להם כלום. עכשיו אנחנו בבתיים שלהם וכל מה ששלהם - שלנו, הבתים שלנו, הנשק שלנו, הכל - שלנו!

מי יכול אפילו במחשבה לחשב שארץ ישראל שלנו? הגויים, הערבים, מליונים מליונים בעולם, ואנחנו - כמה אנחנו? אנחנו עומדים נגד כל העולם...

זה היה בטבריה, היה ערבי והוא היה לו חנות יפה, היה מביא במיה ועגבניות - שני דברים טובים. הגוי היה פותח את החנות ביום שבת, ראינו מה זה יהודי ומה זה גוי.

אנחנו אומרים במוסף של שלש רגלים: "כי מפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, ואין אנחנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך...". אנחנו היהודים, אנחנו זכינו להרג' כל השונאים מתורה, אבל אנחנו עשינו תפלה ותענית ותשובה, וכל ישראל התפללו ובכו

לשם: "מי יודע מה שיעשו עמנו..". אבל לאחרונה, לבסוף, אנחנו רואים שנתרחקנו מהתורה מן הקדשה מאד, ואיך נצלנו מהגויים: השם יתברך מרחם מאד על כל עמו והוא רחם עלינו ועל זרענו, "ונהפך הוא, ונהפך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם". השם יתברך הציל אותנו מן הגויים ונתן לנו את התורה, תורת אמת, "ברוך אתה השם נותן התורה!" צריכים להאמין בתורה באמת באמונה, זה כל חיותנו לצנח נצחים. והגויים כמו שמסתובבים חמורים, נותנים להם תבן והם עומדים ואוכלים ולא יודעים דבר. הוא גוי, הוא לא מאמין כלל. ואנחנו עם קדוש, ארץ ישראל - ארץ קדושה, ירושלים, בית-המקדש, קדש הקדשים - מי יש לו? מה יש להם? אין להם כלום!

ברוך השם, אנחנו יהודים - מספיק! מה יש לנו לדאג, הגויים יש להם מה לדאג, אין להם כלום, לא ארץ ישראל ולא תורה ולא שום מצוה, אין להם כלום, הם ידאגו, אין להם כבר שום תקוה. אבל אנחנו - יש לנו כל טוב, יש לנו כל הרפואות וכל הישועות, אנחנו יהודים, יש לנו תורה ומצוות, יש יותר שמחה מזה! אנחנו עם השם, עם התורה, אנחנו יש לנו הכל, אין לנו מה לדאג... (ההמשך יבוא)

מכתב

(ספר אפי הנחל - חלק ב - מכתב פה) יקירי, החותר ביגיעות עצומות ותחבולות רבות להודיע ולגלות אוצרו הטוב לכל העולמות, עד שידעו כלם את ה'. חיים ושלוש רב.

הדבור הוא קולמוס הלב, וכל אחד כפי רצונו שיש לו, אם לטוב אם להפך, כמו כן יכולים להבין ולשמע מדבוריו את התגלות הנפש, שהוא הרצון.

דע אחי, כי געועיך וכסופיך העצומים אל האמת גרמו לך להתחבר בחבורא חדא בגופא ונשמתא עם הנחל נובע מקור חכמה, ובעבור זה זכית להיות וכו'... ובכחו ובזכותו הנורא הגנוז וסתום מכל העולמות של הנחל נובע, רבנו נַחַן נַחֲמֵן נַחֲמָן מאומן אשר אתה דבוק בו בכל לבבך, עשה ה' עמנו נסים ונפלאים ונראים לעיני כל העולם ונתגדל ונתקדש שם ה' בעולם. ועכשיו אתה זוכה ועומד לנסע ולהפגש וכו'... עלה אל על ופרח ורכב והצלח, יהיה ה' עמך ויאר עליך החן והיפי של הצדיק הנחל נובע, ויתן בפיד דבורי חן ויעשו רשם בלב לקבלם, ותזכה לפעל בשלמות טובת עמנו וארצנו כרצונך כי זהו עיקר נסיעתך, וה' יברך צאתך ובואך בחיים ושלוש וחסד ורחמים גדולים.

אין צדקה נחשבת כמו צדקת הרפוס... בכל סניפי הדואר - חשבון 89-2255-7 לתזכו למצוות

עצות ותפילות (לקוטי עצות - גאווה וענוה, לב) כשרואה אדם בעצמו שהולך לו שלא כסדר, ידע שיש לו גדלות, ויעשה תשובה וישפיל את עצמו ויהיה בבחינת ימה', ואזי יחזר לילך לו כסדר (לקוטי מוהר"ן תנינא, סימן פב).

... רבונו של עולם, למדני דרכי הענוה האמתית, למדני איך לשבר ולבטל הגאווה שבלבי ודעתי. כי באמת ידעתי מעט שפלותי, שאין ראוי להעלות על דעתי מחשבות של גאווה וגסות ופניות לעצם רבוי קלקולי ופגמי בלי שיעור, אשר חטאתי עוויתי ופשעתי נגדך הרבה מאד מעודי עד היום הזה. אך אף-על-פי-כן איני נקי מגאווה וגבהות, ואני רחוק מענוה אמתית בתכלית הרחוק, ומחמת זה אני רחוק מבחינת כסדר, ובכל פעם מתגברת כנגדי חס ושלוש ההנהגה של בחינת שלא כסדר, ואין שום דבר שילך לי כסדר, רק הכל בעקמימיות ובלבולים, כי מעקמין ומבלבלין את דעתי בכמה מיני בלבולים ויסורים מכמה צדדים, וגם הפרנסה דחוקה ומצומצמת, ונמשכת בכליון עיניים, ונוגשים וחובות רבים סבבוני, ושאר מיני יסורים שיש לי ולכל הסמוכים אלי, בכמה אופנים, שכל זה נמשך מבחינת ההנהגה שלא כסדר, על-ידי שפגמתי בענוה ונכשלתי בגאות וגדלות, רחמנא לצלן מעתה (לקוטי תפילות א - תפילה מא).

מערכת 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486
 ת.ד. 27100 ירושלים 91270 / שידוכי מצוה 02-5824048 (רק 13-16:00)
 תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 89-2255-7
 בקשו את העלון שלכם בכתובת: SHABAT.BRESLEV@gmail.com